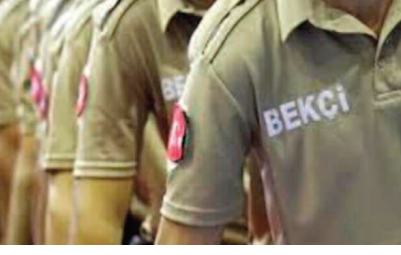

"HER DERDE DEVA" MECLİS AÇILDI!

Nihayet halklarımızın büyük bir umut ve heyecanla beklediği o gün geldi! TBMM, 48 günlük aradan sonra açıldı ve en önemli gündemini belirledi: Bekçiler Kanunu!

Sakın hafife almayın AKP ve MHP teklifiyle gündeme gelen bu kanun, pandemiden de, bir savaş olasılığından da daha önemli devlet-i ali için... Neden diyeceksiniz; çünkü TC devleti, ufukta iç savaşın gelişim sey-

rini, yeni ayaklanmaları vb görüyor. Dolayısıyla daha kanun çıkmadan icraatlarına başlayan düzenin bekçilerinin elini soğutmamak için bu kanunun tez elden geçirilmesi gerekiyor.

Bu kanun teklifi, sadece bekçilerin yetkilerini vb belirlemiyor; aynı zamanda hangi koşullarda istihdam edilecekleri, yani maaş durumları vb'ni de içeriyor. Yani "Duçe" İtalyası'ndaki "Karagömlükçüler"e benzer bir örgüt oluşturulmak isteniyor ve bu örgüte

katılacakların ekonomik anlamda doyuma ulaştırılmaları ilk şart olarak görülüyor. Yarın bir gün insanlar sokağa çıkıp iktidara karşı harekete geçecek olurlarsa, karşılarında polis ve askerlerin yanı sıra bu bekçileri de bulacaktır.

Ancak unutulmaması gereken, tarihte her şeyin iki kez tekrar edebileceğidir. Ekleme gerekiyor: Birincisi trajedi idi; ikincisi muhtemel ki komedi olacak...

3 Haziran 2020 - 013

MÜCADELE BİRLİĞİ

GÜNLÜK SİYASİ GAZETE

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

SIRADAN FAŞİZM

Defalarca dile getirdik. Sermaye iktidarı toplumu yönetemiyor. Uzun bir süredir topluma karşı savaşıyor. Her türlü araçla savaşıyor. Sindirmeye çalışıyor. Korkuyla esir almak istiyor. İstiyor istemesine ya... kimsenin hakim olmadığı ve olamayacağı nesnel hareket, emekçi yığınları sürekli ileri gitmeye, sermaye ile her alanda karşı karşıya gelmeye, sermayenin faşist devletine karşı harekete geçmeye zorluyor. Bu şartlardan doğan "cesaret", covid-19 salgınından daha hızlı yayılıyor!

Sermaye için bir çıkışsız paradoks bu. Korku salmak için attığı her adım, uyguladığı her baskı, zaten

son raddeye kadar sıkışmış toplumsal öfkenin kabarmasına sebep oluyor. Öfke, cesarete kapı aralıyor. Emekçi yığınlar ilerlemek zorunda kalıyor. Bu durum yeni baskı ve tehdit girişimlerini tetikliyor. Sebep ve sonuç birbirini kovalıyor, birbirine dönüşüyor.

Burjuvazi akli selimi çoktan yitirdi. Soğukkanlı düşünüp adım atacak hali yok. Tüm dünyada böyle, sadece bizde değil. İnanmayan Trump'a baksın!

Korku dolu kabuslarla yatıp kalktığından olsa gerek, Saray erbabı yasa taslakları hazırlayıp duruyor. Odalar, seçim yasaları, parti kanunları...

DEVAMI 2. SAYFADA

Şiddetli Protesto Eyleminde Polis Şiddeti

Aralarında DÖB'ün de olduğu gençlik örgütlerinin son dönemlerde artan polis ve devlet şiddetine karşı İstanbul Kadıköy'de düzenlemek istediği eyleme polis saldırdı.

Saat 18.00'de Kadıköy'ün ara sokaklarında toplanan gençlik örgütleri yürüyüş yaparak Boğa Meydanı'na doğru yürümeye başladı. Boğa Meydanı'nı basın açıklamasına kapatan polis, sloganlar atarak yürüyen kitlenin önünü keserken, kitleye saldıran polis 29 arka-

daşımızı gözaltına aldı.

Eylem boyunca sık sık "Polis Defol, Bu Sokaklar Bizimdir", "Faşizme Karşı Omuz Omuz" sloganları atılırken, kitle saldırının ardından ana caddede yürümeye devam etti. Gençlik örgütleri ana caddede yürüyüşünden, gözaltına alınanlar için saat 18.30'da Kadıköy Eğitim-Sen önünde toplandı.

Burada faşizmin dizginsiz terörü, son süreçlerde artan polis şiddeti ve bugün yaşanan polis saldırısı teşhir edilirken, mücadelede kararlılık çağrısı yapıldı. Gözaltına alınan 29 arkadaşımız, sağlık kontrollerinin ardından Vatan Emniyet Müdürlüğü'ne götürüldü.

İstanbul /DÖB

EDİTÖR

ZİNDANLAR-2

Zindanların asıl işlevi irade kırmaktır. Kimlik yoketmedir ve bunlarla birlikte teslim almadır. İradesi kırılan tutsak her türlü kişiliğe açık hale gelir ve çok geçmeden teslim olur. Bundan sonrası ise dipsiz uçurumdur.

Dünkü köşemizde ordu-polis-yargı-zindandan oluşan omurganın devlet denen aygıtı taşıdığını; gerçekte devletin esas olarak bu aygıtlardan ibaret olduğunu anlatmaya çalışmıştık. Burada ordu-polisi (ordu-polis) biçiminde düşünmek daha doğru olur. Böylece devletin üç saçayağı olduğu görülür: (ordu-polis)-yargı-zindan. Bu üç saçayağından biri kırılırsa devlet denen baskı ve zor aygıtı çöker ya da dağılmaya başlar.

Zindanların burjuva egemenlik sisteminde işte böyle önemli bir yeri var. Zindanlar bu zincirin son halkasıdır. Zindanlar olmadan yargının hiç bir anlamı olmaz. Asker ve polis olmadan da yargı işlevini yerine getiremez.

Peki zindanların asıl, gerçek işlevi nedir? İlk bakışta, yargının kararına uygun olarak tutsakların özgürlüklerinden yoksun bırakılması denebilir. Elbette zindanların böyle bir işlevi var ama bu ilk bakış, zindanların asıl işlevini kavramaktan uzak.

Zindanların asıl işlevi irade kırmaktır. Kimlik yoketmedir ve bunlarla birlikte teslim almadır. İradesi kırılan tutsak her türlü kişiliğe açık hale gelir ve çok geçmeden teslim olur. Bundan sonrası ise dipsiz uçurumdur. Türkiye ve Kürdistan devrim tarihi ve bununla koşut giden zindanlar tarihi bu konuda zengin deneyimlerle doludur.

DEVAMI 2. SAYFADA

ZİNDANLAR-2

BAŞ TARAFI 1. SAYFADA

12 Eylül faşizminin zindanlara ve devrimci tutsaklara yönelik politikasının temel çizgisi işte bu irade kırma ve giderek teslim alma politikasıydı. Hazrola bekletmek, istiklal marşını okutmak, yemek duası yaptırmak, tek tip elbise giydirmek, sıfır numara saç kestirmek gibi daha sayısız kural bu amaçla getirilmişti.

Faşist devletin bu politikası, dönemin koşullarına göre biçimsel/niceliksel farklılıklar gösterse de, özünde hep aynı kalmıştır. Günümüzde tekrar şiddetlenen baskı ve terörün, hasta tutsakları ölüme terk etme, değişik yasak ve cezalandırmalardaki artış, devrimci tutsakları teslim alabilmek için faşist devletin bir kez daha çabalarını yoğunlaştıracağına işaretleri olarak kabul edilmeli.

Söylemeye gerek yok, devrimci tutsaklar, Türkiye ve Kürdistan zindanlarında dünya tarihinde eşine az rastlanır bir mücadeleyle, kırk yıldan uzun bir süredir faşist devletin bu politikasını boşa çıkarıyor.

Burada amacımız devrimci tutsakların mücadele tarihini anlatmak değil. Ancak buraya kadar ortaya koyulardan şu basit gerçek hemen göze çarpıyor: Faşist devletin saldırıları, koşullara bağlı olarak, dönem dönem şiddetleniyor ve devrimci tutsaklar bu saldırıları püskürtmek için güçlü direnişlere tekrar tekrar başvurmak zorunda kalıyorlar.

Üzerinde durulması gereken nokta şudur: Devrimci tutsaklar, koşulları gereği, çoğunlukla, saldırıları püskürtmek ve yaşam koşullarını iyileştirmek eksenli bir mücadele yürütüyorlar. Peki dışardaki örgütlü devrimci güçlerin, emekçilerin soruna yaklaşımı aynı şekilde mi olmalı. Yani mücadelenin hedefi, devrimci tutsakların yaşam koşullarını iyileştirmek ve saldırıları püskürtmelerine yardım etmek mi olmalı?

Böyle bir anlayış, kısır bir döngüye yol açar ki, bugüne kadar süregelen tüm deneyim

bunu kanıtlıyor.

Yapılması gereken, yolun ortasında buluşmak isteyen iki kişiden birinin yolun solundan ötekini sağından orta noktaya doğru ilerlemesidir.

Devrimci tutsaklar, irade kırma ve teslim alma politikalarına karşı mücadele ederken, devrimci güçler ve emekçi sınıflar zindanların yıkılması ve tutsakların özgürleştirilmesi hedefini en başa alan bir mücadele yürütmeliler. Kısır döngü ancak böyle kırılabilir.

Zindanların yıkılması ve tutsakların özgürleştirilmesinin temel ve birincil hedef olarak işçi ve emekçi sınıflarda, ezilen halklarda derin ve sağlam bir bilinç haline getirilirse kalıcı bir sonuç alınabilir.

Şüphesiz, zindanların yıkılması-tutsakların özgürleştirilmesi mücadelesi bir devrim mücadelesidir. Yukarıda da izah ettik, devletin sacayaklarından biri olan zindanların emekçi sınıfların saldırılarıyla yıkılması, hem devletin çökmesi, dağılmaya başlaması hem de bir devrimin pratik biçimde başlamış olduğu anlamına gelir.

Şöyle bir itiraz gelebilir: Devrimci tutsakların durumu ne zaman gerçekleşeceği belirsiz bir devrime mi terk edilmeli? Bu dar kafalı bir itirazdır.

Çünkü, zindanları yıkmak-tutsakları özgürleştirmek amaçlı bir bilinç, istek ve mücadele kitleler arasında ne kadar güçlü, pratik ve güncel bir biçim haline gelirse devrimci tutsakların yaşam koşulları o derece iyileşir; onlara yönelik saldırılar da o derece püskürtülür. Devrimci tutsaklar üzerinde baskı ve şiddetin en hafiflediği dönemler devrimci mücadelenin, sınıf savaşının en güçlü olduğu dönemlerdir.

Lenin'in "Reformlar uğruna mücadele -burada, devrimci tutsakların yaşam koşullarının iyileştirilmesi-devrim mücadelesinin yan ürünü olarak ele alınmalıdır" şeklindeki sözlerini daha pratik nasıl anlatabiliriz!

Burjuvazi akli selimi çoktan yitirdi. Soğukkanlı düşünüp adım atacak hali yok. Tüm dünyada böyle, sadece bizde değil. İnanmayan Trump'a baksın!

BAŞ TARAFI 1. SAYFADA

Hiç'ten hiçbir şey çıkmaz ya... Kendi hiçliği içinde tamamen yitip giden Meclis, açılır açılmaz ilk iş olarak "Bekçi kanunu" çıkarmaya koyulmuş. Bekçilere kimlik sorma yetkisi, gözaltı yetkisi, silah kul-

lanma yetkisi... tek sözle polisin yanına bir polis daha! Hazır ipten kazıktan kurtulanları da cezaevlerinden salmışken, bekçilere de ek yetkiler verildi mi... Hesap bu kuşkusuz. Lakin ne işler hesap kitaba göre yürür, ne

süreklileşmiş baskı ve şiddet sonuç verir. Tersine, süreklileştiği oranda sıradanlaşır, tüm gücünü yitirir.

Kadıköy'de tüm baskılarınza meydan okuyan gençler bunun canlı kanıtı değil mi!

Şişli Etfal'de İşten Atmalar

Şişli Hamidiye Etfal Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nin ultrason bölümünde taşeron şirket aracılığıyla çalışan aralarında hekim ve tıbbi sekreterlerin olduğu çalışanlara 6 Nisan'da işten çıkarıldıklarına dair SGK mesajları gelmişti. DİSK'e bağlı Dev Sağlık-İş Sendikası'nın durumu gündeme getirmesiyle önce "Hasta yok ultrasonu kapatacağız" diyen hastane yönetimi, daha sonra açıklama yaparak işçilerin iş akitlerinin devam ettiğini beyan etmişti.

Sonradan iş akitleri feshedilen Dev Sağlık-İş üyesi işçiler, bu durumu CİMER aracılığıyla şikayet etti ve "30 Haziran tarihine kadar hiçbir sağlık çalışanının iş akdinin feshedilemeyeceği" cevabını aldı.

Buna karşılık hastane yöneticileri 54 sağlık çalışanına, "Bizim firmayla sözleşmemiz bitti, biz bir şeye karışmayız" dedi.

Banvit İşçileri Yoğun Bakımda

Bahkesir'in Bandırma ilçesindeki Banvit Fabrikası'nda üretim departmanında çalışan işçilerden 12'sinde koronavirus tespit edildi. İşçiler tedavisine başlanmak üzere Bandırma Devlet Hastanesi'ne yatırılırken, ailelerine yapılan testlerin sonucu gelene kadar evde karantina süreci başlatıldı.

Üretim departmanında bir vardiyada 80 kişi, toplamda 240 işçi çalışıyor. "Bakımcı" olarak adlandırılan teknik ekip ise görevleri

Firma ise resmi bir açıklama yapmadı.

Dev Sağlık-İş Sendikası yöneticileri hastane yöneticileri ile görüşme yapmaya çalıştı; ancak yönetimi "haftaya gelin" cevabı verdi. Tüm bu gelişmeler üzerine Dev Sağlık-İş üyesi işçiler Şişli Hamidiye Etfal Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nin bahçesinde basın açıklaması gerçekleştirdi. Açıklamayı hastanede tıbbi sekreter olarak çalışan Feleknaz Alp okudu.

Açıklamada "Bugün burada maalesef bizler de diğer meslektaşlarımızla bu salgınla mücadele etmek yerine kapı önüne konulduk. Hem de bir röntgen bir tomografi cihazı kadar değer verilmeyen" denildi.

Alp, "Covid-19 teşhisinde son derece önemli bir yere sahip olan Bilgisayarlı Tomografiyi, diğer görüntüleme bölümlerini kapatmak hangi akılla, hangi bilimsellikte açıklanabilir?" diye sordu.

Şişli Etfal Hastanesi yönetimi başta olmak üzere Sağlık Bakanlığı'nı bu ayıba son vermeye çağırıldıklarını belirten Alp, bu yanlıştan derhal dönülmesi gerektiği ve işten atılan sağlık çalışanlarının işlerine başlatılması gerektiğini belirterek açıklamasını sonlandırdı.

gereği fabrikanın her departmanına girip çıkmak zorunda. İşçiler ise alınan önlemler yeterli gibi gözükse de, özellikle soyunma odalarındaki yoğunluğun önüne geçilemediğini ve vardiya işçilerinin havasız soyunma odalarında çok yakın mesafede giyindiklerini bildirdi.

"EvdeKal" derken devlet, "evde kal" amayanların ne koşulda işlerine devam edeceğini biliyordu.

Bu asla unutulmaması gereken bir şey...

Barış Çakan İçin Kadıköy'de

Geçtiğimiz günlerde Ankara Etimesgut'ta arkadaşlarıyla Kürtçe müzik dinlerken faşistlerin bıçaklı saldırısına uğrayıp, hayatını kaybeden Barış Çakan için, HDP İstanbul Gençlik Meclisi'nin çağrısıyla bir basın açıklaması düzenlendi.

Saat 17.00'de Kadıköy Halitağa'da bulunan HDP ilçe binası önünde gerçekleştirilen basın açıklaması yoğun polis ablukası altına alınırken, eylemde devletin desteğiyle sivil faşistler tarafından farklı zamanlarda katledilen Kürt gençlerinin de resimleri taşındı.

"Ez Kurdım Ji Ber Zidane Se E Hatim Qetilkirin" pankartının taşındığı ve basın açıklamasının Kürtçe okunduğu eylemde sık sık "Faşizme Karşı Omuz Omuza", "Baskılar Bizi Yıldırılmaz" sloganları atıldı. Okunan basın açıklamasında "AKP, MHP ırkçı ve faşist politikalarını Kürt halkının dili üzerinden düşmanca sürdürüyor" denirken, bu politikaların sonuç getirmeyeceği vurgulandı.

Basın açıklamasına devrimci, demokrat birçok kurum katılırken, Devrimci Öğrenci Birliği de katılarak destek verdi.

Trump Sıkıyönetimle Tehdit Etti

ABD Başkanı Donald Trump, ülkesi protestocular ve kolluk güçleri arasındaki çatışmalara batmışken Pazartesi günü kendisini "kanunun ve düzenin başkanı" olarak ilan etti.

Trump, Rose Garden'da yaptığı konuşmada yerel yönetimlerin protestoları durdurma konusunda yetersiz olduğu iddialarına atıfta bulundu ve ayaklanmaların neler getirdiğine dair hatırlatmalar yaptı.

"Bazı yerel yönetimler, kendi bölgelerinin sakinlerinin güvenliği için gerekli önlemleri alamadı. Masum insanlar vahşice dövüldü(...); küçük işletme sahipleri, hayallerinin tamamen yıkıldığını gördüler.

Virüslerle savaşan cesur hemşireler evlerini terk etmekten korkuyor. Bir polis bölgesi aşıldı. Tarihi kiliselerimizden biri alev aldı; anıtlar vahşice tahrip edildi" dedi.

Trump, devam eden olayların barışçıl protesto hareketleri olmadığını, fakat yerel terör hareketleri olduğunu ilan etti. Elinde bir İncil tutarak "masum hayatları söndürmek ve masum insanların kanının dökülmesi, insanlığa bir saldırdır ve Tanrıya karşı bir suçtur" dedi.

Bunun yanısıra ABD Başkanı,

valileri daha sert önlemler almaları için cesaretlendirdi. "İnsanları yakalamak zorundasınız, insanları izlemek zorundasınız, onları 10 yılına hapse koymalısınız ve bu deli saçması şeyleri tekrar asla görmeyeceksiniz" dedi..

5 ülkeden 600 ila 800 arasında Ulusal Muhafız yardım için Washington'a gönderilmeye başlandı. Trump, "Bunu Washington'da yapıyoruz. İnsanların daha önce hiç görmediği şeyleri yapacağız" diyerek uyardı.

İç-savaştan sonra ulusal bölge içindeki yerel politikaları hayata geçirmek için federal askeri güçleri kullanmada federal hükümetin yetkilerini sınırlayan Yedek Güçlerin (kullanımı) Kanunu geçerli. Bununla birlikte gerekli gördüğü takdirde Trump, ona askeri unsurları sivil kargaşa, isyan ve ayaklanmayı bastırmada kullanma izni veren Kalkışma Kanunu'nu uygulamaya koyabilir.

Not: Telesur'dan alınmıştır

Dayanışma'nın Türlü Halleri

Kanalistanbul güzegahında yerli tohumlarla mahalle bostanları kuruluyor. Yaygın söylemle "Kent Bahçeleri" de diyoruz bunların birleşimine. "Kurda, Kuşa, Aşa ve Yoldaş'a" diyerek çıktık yola. Yol güzel ve bereketli.

Bu şahane slogana bir de benim bu sıralar; kendime edindiğim "Kervan yolda dizilir" deyişini de eklersem, iyi olacak. Çünkü; çoğu zaman plan-program yaparsın, uygularken dikiş tutmaz. Bunu öğrendik, biz de dedik ki, yolu yürürken hem öğrenelim, hem de yolumuza çıkan engelleri bir de böyle aşmasını deneyelim.

Oluyor. Yani sen yine yapıyorsun programını, ama bilmediklerini yola çıkarken not defterine yazıp ezberden yürümüyorsun. Yol, sen yürürken öğretiyor ve söylüyor sana neye ihtiyacın olduğunu. Çokça inanç, sabır ve enerji. Bunlar varsa; yol yürürken kendini yaparak devam ediyor. Ne çok yol dedim. Ve Oruç Aruoba'yı anımsadım birden. Şiirlerinde ne çok yol imgesi vardır ve okurken sana da yola çıkma arzusu verir. Yakın zamanda kaybettiğimiz kıymetli şairimize de, mezarında güller bitsin deyip selam çaktıktan sonra devam edebilirim.

Pandeminin ilk günlerinden bu yana, kamu kurumlarının organize olmama haline karşılık, ilçelerde, mahallelerde insanlar kendi dayanışma hallerini kendileri yarattılar. Birbirini peşi sıra takip eden dayanışma ağları kuruldu. O ilk kriz anlarında, kentinde, mahallesinde, fabrikada, atölyede, şantiyede, sağlık emekçisiyle, sınıf kardeşleriyle kendi dayanışma kültürünü yeniden üreten ağlardı bunlar. Hızlıca ihtiyaç haritası oluşturup, gıda destek paketleri, maskeler, siperlikler ulaştırdılar ihtiyacı olana. Pandemi sebebiyle evsel atıklarla bile beslenme olanağı bulamayan sokak hayvanlarına mama dağıttılar. Bayramda çocuklara bayram hediyesi oldular, İşinden atılana avukat. Ve temin ettikleri her türlü ihtiyaç malzemesini imece usulü temin edip, hiçbir kişisel çıkar gütmenden taşıdılar ihtiyaç duyulan yerlere.

İhtiyacı sadece metalaştırmayayım, çünkü bazen ihtiyaç bir komşuya hal hatır sormak oldu, bazen bir dost sohbeti, bunu da yaptılar. Dünyayı değiştirme eylemine girişen bir kimsenin öncelikle koşulsuz bir güven vermesi gerekliydi, onlar da temas kurduklarıyla dolaysız bir ilişki kurmanın yolunu aradılar. Ve aynı zamanda kendi içlerinde de dayanışmanın çeşitli hallerini kurdular. Kökleşmesi temennimdir.

Ve bugün, anlatıya giriş yaparken belirttiğim gibi, dayanışma ağları başka bir yol açmak istiyor. Yolu üretimden geçen, temiz gıdaya erişimin sağlandığı, imecenin köklendiği, insanı toprakla buluşturan ve aynı za-

manda birlikte üretmenin güzelliğinin paylaşıldığı bir zemin oluşturmak gibi.

Şimdi öncelikle şunu belirtmeliyim ki, ortak bir ihtiyaçtan doğan bu ağların birbiri içinde organik bağları yok ya da herbirinin yaptığı benzer işe diğerinin yüklediği anlam her zaman aynı değil. Mesela biri, küresel gıda krizine karşı kent bahçeleri derken... Benim ya da bizim aynı faaliyete yüklediğim(iz) anlam farklılık gösterebiliyor. Küresel bir gıda krizini, küresel düzeyde büyük organizasyonlarla çözebilirsin, ama aynı zamanda lanet olası sermaye egemenliğinden de kurtulmuş olmak kaydıyla yapabilirsin bunu. Lakin bu haliyle bile küçümse-necek bir hareket olduğunu düşünmüyorum.

Benim "mahalle dayanışma bostanları"na yüklediğim anlam biraz daha soyut(?), belki de değil. Yani insanların birlikte üretebileceği ve dayanışmanın farklı hallerini yeniden deneyimleyecekleri ve buradan kendilerine yeni yollar açabilecekleri bir zemin olarak görüyorum biraz bu meselenin kendisini. Unuttuklarını hatırladıkları, yeniden birbirlerine tutunmayı, birbirlerinden ve aynı zamanda toprağın üretkenliğinden öğrendikleri bir zemin. Bunların biri, bir diğerini yadsımıyor.

Düşünün şu yadsınabilir mi ki; Gazi Dayanışma Ağı'na, Diyarbakır'dan fideler geliyor. Bunları ekilebilir yer hazırlığı olan diğer ağlar oradan alıyor. Gidemeyen Bayramtepe Dayanışma Ağı'na, Atakent Dayanışma Ağı'ndan dostlarımız getiriyor. Sonra sen gidip Yarımburgaz Dayanışma Ağı'nın bostanına fide ekip, can suyunu veriyorsun. Sonra Yarımburgaz'da kıymetli bir ağbimizin söylemini "Kurda, Kuşa, Aşa" mottosuna "Yoldaş" ifadesini ekleyip o mottoyu sahipleniyorsun. Sonra kurduğun bağ öyle kuvvetli oluyor ki; komşundan temin ettiğin bir parça tohumda onun payını da düşünüp ayırıyorsun. Bu kolektif bir çalışma değil de nedir? Ve bunları planlamıyorsun, kervan yolu yürürken oluyor bunlar. Dayanışma'nın türlü halleri oluyor sonra bunlar işte.

Sonra kendi mahallende, gençler ve çocuklarla bu fide ve tohumları toprakla buluşturuyorsun. Ki bu işin en kıymetli yanlarından bir tanesi. Çünkü o çocukların çoğu henüz fidenin ne olduğunu, onun toprakla olan ilişkisini, bir tohumun nasıl filizlendiğini bilmiyor. Ve sen bu deneyim için, onlara alan da açmış oluyorsun aynı zamanda. Ve onlar, günün bir vakti "haydi bugün bahçeye gitmiyor muyuz" diye seni işe davet ediyorlar. Şimdi bunların hepsi ayrı ayrı kıymetli iken, bir de gidip ektiğin tohumun her geçen gün toprakta nasıl geliştiğini, boylandığını takip ediyorsun. Bir çoçuğun gelişimini izler gibi.

Covid-19

Resmi

Günlüğü

TÜRKİYE

Onaylanmış vakalar
166.000
+786

İyileşen
130.000

Ölüm
4.583
+22

DÜNYA

Onaylanmış vakalar
6,19 Milyon
+123.000

İyileşen
-

Ölüm
374.000
+4.000

HAZİRAN'DA ÖLMEK ZOR

3 Haziran 1963; Nazım Hikmet sürgünlük yurdunda düştü toprağa.

2 Haziran 1970: Orhan Kemal yoksulluk içinde düşer toprağa.

2 Haziran 1991: Ahmet Arif sessizce ayrılır aramızdan.

Bu topraklar üzerindeki sömürü ve zulme karşı dimdik ayakta duran ve "bir ağaç gibi tek ve hür ve bir orman gibi kardeşçesine" yaşamak için mücadele eden, yürekleri halk için çarpan 3 devrimci sanatçı: Nazım Hikmet, Orhan Kemal, Ahmet Arif. Bugün sahip olduğumuz sosyalist gerçekçi sanat mirasımızın oluşmasında en çok emeği geçen bu üç yiğit usta, o mirasın hiç kuşkusuz en büyük yaratıcısıdır. Sanatın ilerici devrimci rolünü bize eserleriyle gösteriyor-

lardı.

Kürt halkının özlemlerini, hayallerini buluruz Ahmet Arif'in dizelerinde. Parçalanmışlığı, sömürülmüşlüğü... "Kırvem hallarımı aynı böyle yaz / Rivayet sanılır belki / Gül memeler değil / Domdom kurşunu / Paramparça ağızındaki..."

Sonra gözlerimizi Çukurova'ya çeviririz. Seyhan ve Ceyhan'ı görürüz iki damar gibi besler Akdeniz'in kalbini. Bembeyaz okyanuslar işçi terleriyle parlar ve ka-

maştır gözlerimizi. Orhan Kemal ırgattır tarlada, işçidir fabrikada. Orhan Kemal açtır halkı gibi, yoksuldur. Orhan Kemal halktır aslında. Halkın içinden biridir. Halkı halka anlatır. "Gerçekçilik, içinde yaşadığın topluma yer yer ayna tutmaktan ibaret değil ki. Asıl gerçekçilik.... bozuk düzeni görmek, bozukluğun nereden geldiğine akıl erdirmek, sonra da bozuklukları ortadan kaldırmaya çalışmak.... Buna engel olanlarla savaşmak..." der Orhan Kemal.

Anadolu'dan Moskova'ya uzanan bir seriüven bekler bizi. Mücadeleye adanmış bir insanla, komünist şair Nazım Hikmet'le karşılaşırız yolda. Onurlu bir ömürle örnektir bizlere. Mücadelede yoğrulmayı ve yeni insan olmayı öğretir bizlere. "Şairim / şürden

anlarım, / en sevdiğim gazel / Anti Dühring'idir Engels'in... / Şairim / bir yıl yağın yağmur kadar şiir yazdım... / Fakat asıl şaheserime başlamak için / Hafız-ı Kapital olmayı bekliyorum" diyerek yürüdüğü yolu ve hangi davanın şiirini yazacağını anlatır bizlere.

Hayatlarında sürgünün, zindanların ve işkencelerin hiç eksik olmadığı üç devrimci yürek bir Haziran günü ayrıldılar aramızdan. İşte o an bir sanatçı yüreği burkuluyor ve acıyla, özlemle haykırıyor: "Gece leylak / ve tomurcuk kokuyor / yaralı bir şahin olmuş yüreğim / uy anam anam / haziranda ölmek zor!" diye dizelere döküyor duygularını ozan Hasan Hüseyin Korkmazgil şair duyarlılığıyla.

Not: Bu yazı Önsöz'ün 17. sayısından derlenmiştir.

